

LECTURA

El PATRA

- **I**aio, iaio, què són eixes bestioles que estan dins d'esta caixa tan rara? Es giren cap a tots els costats... Mira! Ara pareix que estan en fila, i ara fan grups! Què divertits!

- S'anomenen patra. Eixa "caixa tan rara" com tu dius me la van donar fa molt de temps, ja ni me'n recordava. Però diuen que els patra, si els saps escoltar, et parlen i et conten històries, contes i un muntó de coses gracioses.

- Escolta iaio tu els has escoltat?

- No fill, jo mai no he après a escoltar-los. No et parlen de seguida saps? Es necessita esforç i constància.

- Em puc quedar jo amb la caixa?

- Sí fill, clar, a veure si a tu et parlen.

A Rajeev i als seus germans els agrada parlar amb el iaio. Sempre els està contant històries.

Rajeev té deu anys, i s'ocupa del ramat de la seua família. Eixa és la seua tasca, i no li disgusta, però passa molt de temps a soles. Per això, totes les nits li agrada parlar amb el iaio abans d'anar a dormir.

Fa uns dies el iaio es va recordar d'una cistella amb coses que tenia guardades des de fa anys, i va deixar que Rajeev i els seus germans la regiraren. Rajeev es va quedar amb la caixa rara i des de llavors sempre la porta damunt.

Quan està amb el ramat passa molt de temps mirant-la fixament, sempre preparat per a escoltar el que les bestioletes que estan dins li vullguen contar, però tots els dies torna a casa sense haver aconseguit escoltar-los

La família de Rajeev viu en una xicoteta aldea de muntanya a l'Índia. Una vegada al mes baixen al poble per a vendre els seus productes i comprar algunes coses necessàries. Encara que fa temps que Rajeev no va, esta vegada ha decidit acompanyar sa mare. Baixar al poble suposa tres hores de camí. Els últims cinc quilòmetres coincidixen amb la carretera, i, amb un poc de sort, si passa algun camió que tinga lloc, els pot portar.

Al mercat del poble hi ha moltes coses: tot tipus d'espècies, teixits, arròs, verdures i fruites de temporada. A més, un pot mesclar-se entre la gent que va i ve, vestida amb roba de colors vius. Hui, sa mare vol visitar una amiga després del mercat i ha hagut d'acompanyar-la. I mentre caminen pel poble, les veu!, aquí estan les bestioles de la capsa, aferrades a la paret d'aquesta casa on hi ha tants nens! Quasi li fa un salt el cor en veure-les, i més encara quan escolta els nens que expliquen coses mirant els patra.

I mentres caminen pel poble, les veu! Ací estan les bestioletes de la caixa, agarrades a la paret d'eixa casa on hi ha tants xiquets! Quasi li fa un salt el cor al veure'ls, i més quan escolta els xiquets contar coses al mirar els patra.

- Mamà, eixos xiquets els escolten, els conten coses!
- Què dius Rajeev?
- Mira eixes bestioletes, a eixos xiquets els conten coses.
- Clar fill, els patra quan es lligen et poden contar coses.
- Es lligen?
- Sí Rajeev, llegir és entendre el que els patra ens volen dir. Desgraciadament, ni ton pare, ni el teu iaio, ni jo sabem fer-ho. Mai no vam poder anar a escola.
- Mamà, jo vull aprendre a escoltar els patra.
- Rajeev, fill, nosaltres vivim a la muntanya. No tenim diners perquè vages a l'escola. I, a més, necessitem que cuides el ramat mentres nosaltres treballem. Almenys, fins que el teu germà Khisna siga major i puga fer-ho ell.
- Però mamà... jo vull aprendre... A més, estant amb el ramat tinc molt de temps i m'agradaria poder llegir els Patra ...

De tornada a casa, sa mare parla amb son pare.

- Tal vegada seria bo que algú de la família aprenguera a llegir. Podríem buscar la manera que Rajeev aprenguera al poble. Al cap i a la fi, d'ací poc arribarà el fred i no podrà traure el ramat.

L'endemà, la mare va baixar de nou al poble amb Rajeev. Van a casa de l'amiga, a veure si ell pot passar allí els mesos d'hivern, perquè l'aldea queda aïllada per la neu. Han parlat molta estona, perquè l'amiga de sa mare també és molt pobra, però al final ha dit que sí, amb la condició que Rajeev els ajude en les tasques de casa per a compensar la despesa del seu menjar.

Després han anat a l'escola i han parlat amb la mestra. Rajeev haurà de començar a estudiar dins d'un projecte per a xiquets treballadors o que no poden acudir a les classes amb normalitat. Si és constant i estudia, podrà aprendre prou per a fer l'examen que li permeti tindre el seu títol de Primària. I si ell vol..., continuar.

A l'escola ha vist, sorprés, que tenen un munt de "caixes" amb patra: s'anomenen kitaba. Està desitjant aprendre a comprendre'ls més que res en el món.

Amb les primeres neus, Rajeev es va acomiadar de tots i va baixar al poble. Sabia que començaria una nova etapa en la seua vida. Des del principi va treballar molt dur, i va aprendre les distintes lletres i la forma de pronunciar-les.

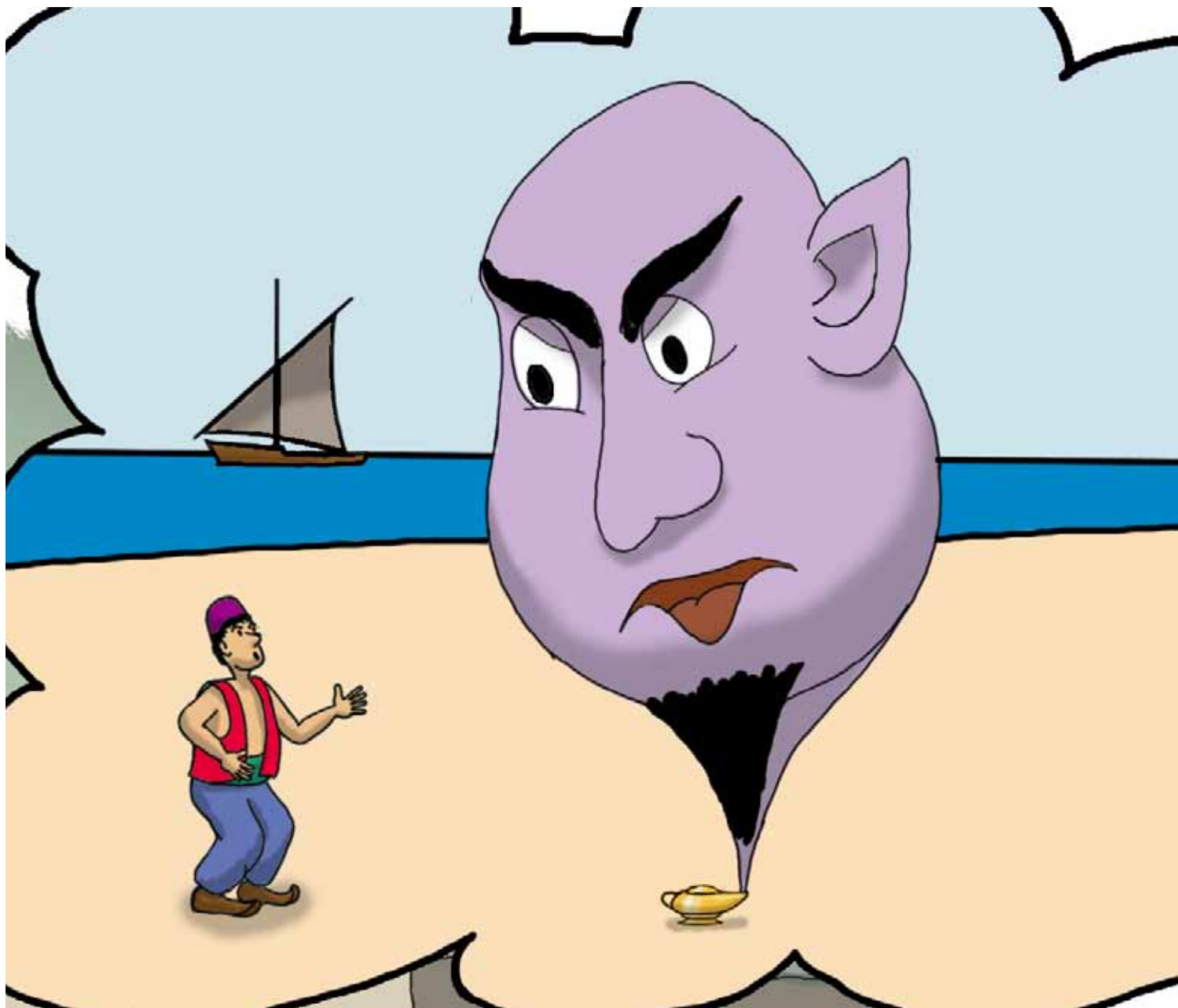
Havia d'alçar-se molt matí per a fer les tasques de la casa abans d'anar a l'escola, on passava gran part del dia. Però, quan acabava l'escola, Rajeev continuava estudiant, intentant aprendre a llegir com més prompte millor.

En acabar l'època del fred, Rajeev va deixar l'escola. La mestra li va posar exercicis i li va prestar uns llibres perquè continuara estudiant a l'aldea; i així, quan portava el ramat a pasturar, Rajeev anava amb els seus llibres, i les hores se li passaven volant. Cada dia llegia millor.

I no sols llegia, també escrivia! Ell mateix era capaç de crear eixes bestioletes que deien coses, i això el feia sentir-se com un gran mag, perquè era capaç de tancar tota una muntanya en cinc xicotetes lletres.

Una nit, al final d'aquell estiu, asseguts al voltant del foc, Rajeev va llegir a la seua família el llibre que el iaio li havia donat, i els patra els van contar una història sobre intrèpids navegants que buscaven tresors amagats en les profunditats del mar.

Quan va tornar l'hivern, i Rajeev va tornar a l'escola, la seua mestra es va quedar sorpresa de tant que havia après. Però el que volia Rajeev era avançar i aprendre cada dia molt més, perquè s'adonava que eixa era la millor manera de fer alguna cosa per millorar la seua vida i la de la seua família.

